

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֻד

דִּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת פְּקוּדֵי

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלָּק לְפִי הַפְּרָשׁוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶד וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוּר הַמֵּאמֵר בּוֹהַר פִּרְשֵׁת פְּקוּדֵי דָף רַבֵּג ע"א
מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֵמוּנָה

אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פָּקַד
עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. (שְׁמוֹת ל"ח) רַבִּי יִיסָא אָמַר,
בֵּינוֹן דְּעֵבְדוּ כָּל חֲבִימֵיִיא יַת מִשְׁכְּנָא, אֲצַטְרִיךְ
לְמַהְדָּר חֲשַׁבְנָא, מְכָל אֵינוֹן עֵבִידֵן דְּאִתְעֵבִידוּ
בֵיהּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּכָל חֲשַׁבְנָן וְחוֹשְׁבָנָן, כִּד
הָוָה אִתְעֵבִיד חֲשַׁבְנָא, הָכִי אִתְקַיָּים הֵהוּא
עֵבִידָא, וְאִתְקַיָּים בְּאַתְרֵיהּ.

וַיִּשְׂרָאֵל כְּלָהוּ כְּמָה דְאַתְרֵעוּ בְּמָה דְנָדִיבוּ
בְּקַדְמֵיתָא, הָכִי נָמִי אִתְרֵעוּ בְּהֵהוּא
חֲשַׁבְנָא, וְכִדִּין אִתְקַיָּים כָּל עֵבִידָא, בְּהֵהוּא
רַעוּתָא. וְעַל דָּא אֲצַטְרִיךְ הָכָא חֲשַׁבְנָא, בְּגִין
דְּבַהֲאֵי אִתְקַיָּים עֵבִידָא. אֱלֹהֵי כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב
וְאֱלֹהֵי. אֲלֵא דָא אִיהוּ חֲשַׁבְנָא דְפָסִיל כָּל
חוֹשְׁבָנִין דְּעֵלְמָא, וְדָא אִתְקַיָּים יַתִּיר מְכַלְהוֹן,
דְּבַהֲאֵי אִתְקַיָּים מִשְׁכְּנָא, וְלֹא בְּאַחֲרָא.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה ג) וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִידָא חֲסוֹן
יְשׁוּעוֹת חֲכַמַת וְדַעַת יִרְאַת יי' הִיא אוֹצְרוֹ.

הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, אֲבָל הָאִי תַנִּינָן, כָּל בַּר
חֲכַמַת וְדַעַת יִרְאַת ה' הִיא אוֹצְרוֹ. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים, אֲבָל הָרִי שְׁנִינּוּ, כָּל אָדָם

אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן
הַעֲדַת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי
מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי יִיסָא אָמַר,
בֵּינוֹן שְׁעֵשׂוּ כָּל הַחֲכָמִים אֶת
הַמִּשְׁכָּן, צְרִיךְ לְהַחְזִיר
חֲשַׁבְנָן מְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים
שְׁעֵשׂוּ בּוֹ. מָה הַטַּעַם?
מִשׁוּם שְׁכָּל חֲשַׁבְנָן וְחוֹשְׁבָנָן,
כְּשֶׁהִיָּה נַעֲשֶׂה חֲשַׁבְנָן, כִּד
הִתְקַיָּים אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה,
וְהִתְקַיָּים בְּמִקְוֹמוֹ.

וַיִּשְׂרָאֵל כְּלָם, כְּמוֹ שְׁנַתְרַצוּ
בְּמָה שְׁנַדְּבוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, גַּם
כִּד הַתְרַצוּ בְּאוֹתוֹ חֲשַׁבְנָן,
וְאִזְּ הַתְקַיָּים כָּל הַמַּעֲשֶׂה
בְּאוֹתוֹ רַצוֹן. וְלִכֹּן צְרִיךְ כָּאֵן
חֲשַׁבְנָן, מִשׁוּם שְׁבֻזָּה מִתְקַיָּים
הַמַּעֲשֶׂה. אֱלֹהֵי כְּתוּב, וְלֹא
כְּתוּב וְאֱלֹהֵי. אֲלֵא זֶהוּ חֲשַׁבְנָן
שְׁפוּסֵל אֶת כָּל הַחֲשַׁבְנוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם, וְזֶה הַתְקַיָּים יוֹתֵר
מְכָלָם, שְׁבֻזָּה הַתְקַיָּים הַמִּשְׁכָּן
וְלֹא בְּאַחֲרָא.

פְּתַח וְאָמַר, (שם ב) וְהָיָה
אֱמוּנַת עֲתִידָא חֲסוֹן יְשׁוּעַת
אֲבָל הָרִי שְׁנִינּוּ, כָּל אָדָם

נִשְׁמַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְזוֹכֵה לְקַבֵּעַ לָהּ עֵתִים,
צָרִיךְ בְּאַמוּנָה, שְׂרָצוֹנוֹ
יִתְפַּוֵּן לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
יִתְפַּוֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, מְשׁוּם
שְׂאֵמוּנָה לְכַף הַתְּפִינָה. חֶסֶן
יְשׁוּעָת, לְכַלֵּל רַחֲמִים בְּדִין.
חֲכָמַת וְדַעַת, שְׁשֵׁנִי אֱלֹהֵי
שׁוֹרִים זֶה עַל זֶה. זֶה טָמִיר
וְגִנּוּז, לְהַשְׁרוֹת זֶה עַל זֶה.

יִרְאֵת יי' הִיא אוֹצְרוֹ. אוֹצְרוֹ דְּכָל אֱלֵינ, בְּגִין דְּהֵאִי
יִרְאֵת יי', נָקִיט כָּל אֵינּוֹן גַּחְלִין, וְאִיהִי
אֶתְעַבִּידַת אוֹצֵר לְכֻלָּהוּ. וְכֹד נְפִקִין מִנָּה כָּל אֵינּוֹן
גְּנִיזִין כְּלָהוּ, אֶפִּיק לֹוֹן בְּחוּשְׁבִּנָּא. מְנַלְן. דְּכִתִּיב, (שִׁיר
הַשִּׁירִים ז) עֵינֵיךְ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן. בְּחֻשְׁבוֹן וְדֵאִי עַבִּיד,
וְאֶפִּיק אֵינּוֹן בְּרִכּוֹת מַיִם, וְאֶשְׁגַּח לְאֶפְקָא כְּלָא
בְּחוּשְׁבִּנָּא. (נ"א וְאֶשְׁקוּ לְכָלֵא).

וְעַל דָּא אֶקְרִי אַמוּנָה. וְכֻלָּא אֶקְרִי אַמוּנָה, וְהָא
אוֹקִימָנָא. וְיָמָּה אִי הָבֵא אֶצְטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה
מְהִימְנוּתָא, לְשָׂאֵר מְלֵי דְעֵלְמָא עַל אַחַת כַּמָּה
וְכַמָּה. וְעַל דָּא, קְדֻשָּׁא בְּרוּךְ הוּא הָוֵה אוֹדַע לְהוּ
לְכָל יִשְׂרָאֵל, רָזָא דְמְהִימְנוּתָא דִּילָהוּ, בְּכָל מַה
דְּעַבְדוּ, וְכָלֵא אֶתְמַר.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעַל זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מוֹדִיעַ לְכָל יִשְׂרָאֵל סוּד הַנְּאֻמָּנוֹת
שְׁלָהֶם בְּכָל מַה שְׁעָשׂוּ, וְהַכֵּל נִתְבָּאֵר.

יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ -
אוֹצְרוֹ שֶׁל כָּל אֱלֹהֵי, מְשׁוּם
שִׁירָאֵת ה' הַזֶּה לּוֹקַחַת כָּל
אוֹתָם גַּחְלִים, וְנַעֲשִׂית אוֹצֵר
לְכָלֵם. וְכִשְׁיוֹצְאִים מִמֶּנָּה כָּל
אוֹתָם גְּנִיזִים כְּלָם, מוֹצִיאָה
אוֹתָם בְּחֻשְׁבוֹן. מְנִין לָנוּ?
שְׁכַתּוֹב (שִׁיר ז) עֵינֵיךְ בְּרִכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן. בְּחֻשְׁבוֹן וְדֵאִי
עוֹשָׂה, וּמוֹצִיאָה אוֹתָם
בְּרִכּוֹת מַיִם, וּמְשַׁגִּיחָה
לְהוֹצִיא הַכֵּל בְּחֻשְׁבוֹן. (וּמְשַׁקִּים
לְכָלֵם)

וְלָכֵן נִקְרָאֵת אַמוּנָה, וּבְכָל
נִקְרָאֵת אַמוּנָה, וְהֵרִי בְּאַרְנוֹ.
וְיָמָּה אִם כָּאֵן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת
אַמוּנָה - לְשָׂאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעַל זֶה

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רמט ע"ב - רנ ע"א
פעולת המלאכים להעניש ולהיטיב לישראל

בְּאֲמַצְעֵי תָא דְהִיכְלָא דָא, אִית אַתְרָא אַחְרָא,
דְּקִימָא לְעִילָא לְעִילָא, בְּאַרְבַּע
פְּתִיחִין, לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא, עֶשְׂרֵי מִמְנָן לְכָל
פְּתִיחָא וּפְתִיחָא, וְחַד מִמְנָא עֲלִייהוּ. וְהֵאֵי כָּלִיל
בְּנִהוּרָא דְאַקְרֵי אֶהְדִּיא"ל, וְהֵאֵי אִיהוּ אוּפְן בְּתוּךְ
הָאוּפְן, מְשַׁלְבָן דָּא בְּדָא.

אֵלִין אַרְבַּעִין, נְטִילֵי דִינָא מִבֵּי זְכוּתָא, לְאַלְקָאָה
לְהֵאֵי נִשְׁמַתָּא דְחַבָּאת (ס"א וּבְעֵצָא) לְאַלְקָאָה.
וְאֵלִין קִימֵי בְּשִׁלְהוּבֵי נוּרָא לְגַבֵּי אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין,
וְטַאסִין לְבַר מֵהִיכְלָא דָּא, וְאַלְקָאֵן לְנִשְׁמַתָּא דָּא,
וְקִימָא נְזוּפָא לְבַר, כָּל אֵינּוֹן יוֹמִין דְּאַתְגַּזְרַת עָלֵהּ,
וְלֹא עָאֵלַת לְפִרְגוּדָא.

וְאֵלִין אַרְבַּעִים, אֵינּוֹן דְּקִימִין וְאַנְזִיפּוּ וּמְנַדִּין, לְכָל
אֵינּוֹן דְּאַפִּיקוּ מִפּוּמִייהוּ מְלָה דְלֹא
אַצְטְרִיכָא, וּבְתַר דָּא אַפִּיקוּ מִפּוּמִייהוּ מְלָה
קְדִישָׁא, מְלָה דְּאוּרִייתָא, וּמְטַנְפֵי פּוּמִייהוּ בָּהּ.
וְאֵלִין קִימֵי, וּמְנַדִּין לוֹן, וְקִימֵי בְּהֵאֵי נְדוּיָא
אַרְבַּעִין יוֹמִין, דְּלֹא אִשְׁתַּמַּע צְלוּתְהוֹן.

דְּבַר תּוֹרָה, וּמְטַנְפִים אֶת פִּיָּהֶם בָּהּ. וְאֵלֹו עוֹמְדִים וּמְנַדִּים
אַרְבַּעִים יוֹם, שְׁלֹא נִשְׁמַעַת תְּפִלָּתָם.

בְּאֲמַצְעֵי הַהִיכָל הַזֶּה יֵשׁ
מְקוֹם אַחַר שְׁעוֹמֵד לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, בְּאַרְבַּעַת פְּתִיחִים
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם,
עֲשָׂרָה מְמַנִּים לְכָל פְּתִיחָא
וּפְתִיחָא, וּמְמַנָּה אֶחָד עֲלֵיהֶם.
וְזֶה כְּלוּל בְּאוּר שְׁנִקְרָא
אֶהְדִּיא"ל, וְזֶהוּ אוּפְן בְּתוּךְ
הָאוּפְן, מְשַׁלְבִים זֶה בְּזֶה.

אֵלֹו הָאַרְבַּעִים נוֹטְלִים דִּין
מִבֵּית הַזְּכוּת לְהִלְקוֹת אֶת
הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת שְׁחַטָּאָה (וְצִרִיכָה)
לְקַבֵּל מִלְּקוֹת, וְאֵלֹו עוֹמְדִים
בְּשִׁלְהֶבֶת אֵשׁ לְאוֹתָן
הַנִּשְׁמוֹת, וְטָסִים מְחוּץ
לְהִיכָל הַזֶּה, וּמְלָקִים אֶת
הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת, וְעוֹמְדַת נְזוּפָה
בְּחוּץ כָּל אוֹתָם הַיָּמִים
שְׁנִגְזְרוּ עָלֶיהָ, וְלֹא נִכְנַסְתָּ
לְפִרְגוּד.

וְהָאַרְבַּעִים הִלְלוּ הֵם
שְׁעוֹמְדִים וְנוֹזְפִים וּמְנַדִּים
אֶת כָּל אֵלֹו שְׁהוּצִיאוּ מִפִּיָּהֶם
דְּבַר שְׁלֹא צְרִיךְ, וְאַחַר זֶה
הוּצִיאוּ מִפִּיָּהֶם דְּבַר קְדוּשָׁה,
וְעוֹמְדִים בְּנְדוּי הַזֶּה

וְכֵן לְכָל אֵינֹן דְּחָאבוּ אֵינֹן חוּבִין, דְּבִעְיִין לְנֹפֵא,
 עֲשָׂרָה כְּרוּזִין נְפִיקוּ בְּכָל יוֹמָא, וּמְכַרְזֵי בְּכָל
 אֵינֹן רְקִיעִין, וּבְכָל אֵינֹן חִילִין וּמְשַׁרְיִין, אֲזִדְּהֵרוּ
 בְּפִלְגֵי דְאִיהוּ נְזִיפָא. נְזִיפָא אִיהוּ עַל חוּבָא פְּלוּגֵי
 דְעֵבֵד, עַד דְּתַב קַמֵי מְאָרִיָּה, רַחֲמֵנָא לְיִשְׁבָּן.

כֹּד תָּב מִהֵהוּא חוּבָא, מִתְפַּנְפִי אֵלִין אַרְבַּעִין,
 וְיִשְׂרָאֵן לִיָּהּ. וּכְדִין אֲכַרְזֵוּ עָלֵיהּ, פְּלַגֵיָּא שָׂרָא
 נְזִיפָא. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה צְלוּתָא עָאלַת. וְעַד לָא תָב,
 נְזִיף אִיהוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וּנְטִירוּ דְמְאָרִיָּה אֲתַעְדֵי
 מִצִּיָּהּ. וְאַפִּילוּ בְּלִילֵיָּא נְשַׁמְתִּיהּ נְזִיפָא, דְּסַתְמִין לָהּ
 כָּל תַּרְעֵי שְׁמֵיָּא וְלֹא סַלְקָא, וְדַחֲיִין לָהּ לְבַר.

הַאי אוֹפֹן דְּקִימָא עַל אֵלִין אַרְבַּעִין, כֹּד נְטִיל
 מִטָּא לְהֵהוּא אֲתַר דְּאֲקָרִי (מלכים א יד) תָּא
 הַרְצִי"ם. וְכֹד עָאל, עָאלוּ עַמִּיָּה אֵינֹן אַרְבַּעִין, דִּי
 מִמֶּנּוּ בְּאַרְבַּע פְּתַחֲיָן, וְסַלְקִין כָּל אֵינֹן מְגִנִין דִּי
 דְּהָבָא. וְאֵלִין אֵינֹן מְלֹאכִין דְּאֲקָרוּן חֲשַׁמְלִי"ם.
 וְאֵינֹן מְגִנִין וְסִיפִין וְרוּמַחֲיָן, דְּרַהֲטֵי לְאַנְגָּא
 עַלִּיָּהּ דִּישְׂרָאֵל מִשָּׂאֵר (דף ר"ג ע"א) עַמִּין, וְלֹאֲנַחָא
 קְרָבָא בְּהוּ, וְלִנְקָמָא לֹון כְּפּוּם שַׁעְתָּא, בְּלֹא אַרִיכוּ.

וְעוֹלִים כָּל אוֹתָם הַמְּגַנִּים שֶׁל זֶהָב, וְאֵלּוּ הֵם מְלֹאכִים שֶׁנִּקְרָאִים חֲשַׁמְלִי"ם. וְאוֹתָם הַמְּגַנִּים
 וְהַחֲרָבוֹת וְהַרְמַחִים שֶׁרָצִים לְהִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל מִשָּׂאֵר הָעַמִּים, וְלַעֲרוֹךְ בָּהֶם קָרֵב וְלִנְקָם מֵהֶם
 לְפִי שְׁעָה בְּלִי אַרְךָ.

וְכֵן אֶת כָּל אֵלּוּ שֶׁחֲטָאוּ
 אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁצָּרִיכִים אֶת
 הַנְּזִיפָה, עֲשָׂרָה כְּרוּזִים
 יוֹצְאִים בְּכָל יוֹם וּמְכַרְזִים
 בְּכָל אוֹתָם הָרְקִיעִים וּבְכָל
 אוֹתָם חִילוֹת וּמַחְנוֹת: הַזֶּהָרוּ
 בְּפִלְגֵי שֶׁהוּא נְזוּף! הוּא נְזוּף
 עַל חֲטָא פְּלוּגֵי שֶׁעָשָׂה, עַד
 שֶׁשָּׁב לְפָנָי רַבּוֹנוּ, הִרְחַמְן
 יִצִּילֵנוּ.

כְּשֶׁשָּׁב מֵאוֹתוֹ הַחֲטָא,
 מִתְכַּנְּסִים כָּל הָאַרְבָּעִים
 הִלְלוּ וּמְתִירִים אוֹתוֹ, וְאִז
 מְכַרְזִים עָלָיו: מִפְּלוּגֵי הַתַּרְהָ
 הַנְּזִיפָה! מִכָּאן וְלַהֲלָאָה
 הַתְּפִלָּה נִכְנָסַת. וְטָרַם שֶׁשָּׁב,
 הוּא נְזוּף לְמַעְלָה וְלְמַטָּה,
 וְשִׁמִּירַת רַבּוֹנוּ מוּסְרַת מִמֶּנּוּ.
 וְאַפְּלוּ בְּלִילָה נְשַׁמְתוּ נְזוּפָה,
 שְׁסוֹתָמִים לָהּ אֶת כָּל שְׁעָרֵי
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא עוֹלָה, וְדוּחִים
 אוֹתָהּ הַחוּצָה.

הָאוֹפֵן הַזֶּה שֶׁעוֹמֵד עַל
 הָאַרְבָּעִים הִלְלוּ, כְּשֶׁנּוֹסַע,
 מְגִיעַ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא
 תָּא הַרְצִי"ם. וְכִשְׁנִכְנַס,
 נִכְנָסִים עִמּוֹ אוֹתָם הָאַרְבָּעִים
 שֶׁמְמַנִּים בְּאַרְבָּעָה פְּתַחֲיָם,
 וְעוֹלִים כָּל אוֹתָם הַמְּגַנִּים שֶׁל
 זֶהָב, וְאֵלּוּ הֵם מְלֹאכִים שֶׁנִּקְרָאִים חֲשַׁמְלִי"ם. וְאוֹתָם הַמְּגַנִּים
 וְהַחֲרָבוֹת וְהַרְמַחִים שֶׁרָצִים לְהִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל מִשָּׂאֵר הָעַמִּים, וְלַעֲרוֹךְ בָּהֶם קָרֵב וְלִנְקָם מֵהֶם
 לְפִי שְׁעָה בְּלִי אַרְךָ.

וּבְגִין כִּדְ אֶקְרִי תָּא הָרְצִים, אֶתְר דְּאִינוּן רְצִים
 רַהֲטִי, וְאוּחוּ לְאַנְחָא, וּלְנִקְמָא נּוֹקְמִין לְקַבֵּל
 רְצִים אַחֲרֵינוּן, דְּרַהֲטִי לְאַבְאָשָׁא וּלְאַתְרֵעָא מְזֻלִין,
 לְשִׁלְטָאָה עַל־יְהוּ. וְרוּזָא דָּא, (אסתר א) הָרְצִים יֵצְאוּ
 דְּחוּפִים. רְצִים מְסֻטְרָא דָּא, וְרְצִים מְסֻטְרָא דָּא,
 וּבְגִינְהוּן, (אסתר ב) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה, או
 (אסתר ג) נְבוּכָדְנֶצַּר. אִי מְקַדְמֵי אֱלִין דְּהֶכָּא, הָעִיר שׁוֹשֵׁן
 שְׁמִיחָה. וְאִי מְקַדְמֵי אֱלִין דְּסֻטְרָא אַחֲרָא, הָעִיר
 שׁוֹשֵׁן נְבוּכָדְנֶצַּר.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּבִכְלָא קִיּוּמִין אֱלִין לְקַבֵּל אֱלִין,
 סֻטְרָא דָּא לְקַבֵּל סֻטְרָא דָּא. וּבְגִין כִּדְ, אֱלִין
 אִינוּן מְגִינִין לְכֻלָּא. כִּדְ סִלְקִין אֱלִין בְּאֱלִין, נְפִק חַד
 אֲוִירָא דְלַעֲיָלָא, וְאַתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ מְגִן חַד. וְסִימְנָה,
 אֲנָכִי מְגִן לְךָ. (בראשית טו)

שְׁלַמְעֵלָה, וְכֻלָּם נַעֲשִׂים מְגִן אַחַד, וְסִימְנָה - (בראשית טו) אֲנָכִי מְגִן לְךָ.

סְפֵר אֹר הַזֶּהָר (עמוד 192)

טו) אַרְבֵּי הַגְּלוּת מִחֲמַת הָעֶדֶר לְמוֹד הַסּוּד; הַלּוֹמֵד מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הַבָּא
 סָמָא דְחַיִּיא, חַיִּיב גְּדוּל עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד זֶהָר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ גִירְסָא בְּעֻלְמָא, כִּי בְּזַה בּוֹנָה
 עוֹלְמוֹת וּמְטַהֵר וּמְקַדְּשׁ נַשְׁמָתוֹ, וְאִין קִין לְגַדְל שְׁכָרוּ כִּי בְּזַה מְקַרְב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוּל
 לְיוֹצְרוֹ, כַּמּוּבָא בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא (דף קכ"ד:) 'בְּהָאִי חַבְרָא דְּאִיהוּ סְפֵר הַזֶּהָר יִפְקוּן בְּהָ מִן
 גְּלוּתָא'.

וּבְתַקּוּנַת סוּף תַּקּוּן ו', מִהָאִי חַבְרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה
 (וְיִקְרָא כַּה י) וְקִרְאָתָם דְּרוּר בְּאַרְצֵן וְגוֹמֵר.

וּבְתַקּוּן ל' בְּסֻפְרָא כַּסָּא מְלָךְ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גְּדוּל חַיִּיב עַל תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים לְלַמֵּד קְבֻלָּה, וְעִנְשָׁם כַּמָּה
 גְּדוּל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קְבֻלָּה, וְגוֹרָם אַרְבֵּי גְלוּתָא, כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לְיִצְלוּ, כִּי יַעֲשֶׂה
 בְּשַׁעֲהָ אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֻלָּה מַה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוּל כַּחַה לְקַרְב
 הַגְּאֻלָּה.

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רסא ע"ב
כונת תפלת שמונה עשרה

זָכָאָה חוֹלְקִיהָ, מָאן דִּידַע לְסֻדְרָא שְׁבַחֵי דְמֵאֲרִיהָ
בְּאַתָּר דְּאַצְטְרִיךְ. עַד הָכָא, דְּבִקוּתָא
וּבְרַכָּאן וּקְדוּשָׁה כְּחֵדָא בְּאַחֵן.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, קִיּוּמִין שְׂאֵלְתִין וּבְעוּתִין.
שִׁירוּתָא דְבַעֵי פֶר נֶשׁ לְמִשְׁאֵל, לְמַנְדַּע
בְּמַלְיִן דְּמֵאֲרִיהָ, בְּגִין לְמַחְזִי תִיאוּבְתִיהָ לְגַבִּיהָ,
וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִצִּיהָ. בְּגִין דְּבַעֵי פֶר נֶשׁ
לְאַשְׁתְּתָפָא בְּקְדוּשָׁה דְשִׁמָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
לְאַתְעַטְרָא בֵּיהּ, וְאִיהוּ שִׁמָּא דְּבְרַכָּאן וּקְדוּשִׁין,
כּוּז'וֹ. רָזָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא יְהוּ"ה דְּאִיהוּ קְדִישׁ
בְּקְדוּשָׁה. וְאַלִּין אֶתְוּוֹן (אַחֲרָנִין) אֲפִיקוּ מִצִּיהָ הֲנִי
אֶתְוּוֹן אֶחָרְנִין, חֲבוּרָא דְהֲנִי, כְּחֲבוּרָא דְדַכְּר
בְּנוֹקְבָא. וְהֲנִי קְדִישִׁין עֲלָאִין, רָזָא דְקְדוּשָׁה.

אַלִּין אֶתְוּוֹן אֶחָרְנִין אֶקְרוּן ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם. רָזָא
דְּחֻשְׁבָּנָא דְאַתְוּוֹן דִּילִיהָ, בְּגִין דְּהָכָא
לְתַתָּא, קִיּוּמִין כָּל מַלְיִין בְּחֻשְׁבָּנָא, וְלֹא חֻשְׁבָּנָא,
אַלָּא לְסִיְהָרָא. וּבְגִין כֶּךָ בַּעֵי לְאַתְקַשְׁרָא בְּקְדוּשָׁה

נְקַרְאוּת ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֻשְׁבוֹן שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שָׁלוּ, מִשּׁוּם שְׂכָאן לְמַטָּה עוֹמְדִים
כָּל הַדְּבָרִים בְּחֻשְׁבוֹן, וְלֹא חֻשְׁבוֹן, אֶלָּא לְלַבְנָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ לְהַתְקַשֵּׁר בְּקְדוּשַׁת רַבּוֹנוֹ,

אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיּוּדַע
לְסֻדְרָא אֶת שְׁבַחוֹ שֶׁל רַבּוֹנוֹ
בְּמִקּוֹם שְׂצָרִיךְ. עַד כָּאן
הַדְּבָקוּת וּבְרַכּוּת וּקְדוּשָׁה
כְּאַחַד בְּאַבּוֹת.

מִכָּאן וְהֵלְאָה עוֹמְדוֹת
שְׂאֵלוֹת וּבִקְשׁוֹת. הֵרֵאשִׁית
שְׂצָרִיךְ אָדָם לְשָׂאֵל, לְדַעַת
בְּדַבְרֵי רַבּוֹנוֹ, כְּדִי לְהֵרֵאוֹת
תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא נִפְרָד
מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם שְׂצָרִיךְ אָדָם
לְהַשְׁתַּתַּף בְּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן לְהַתְעַטֵּר בּוֹ,
וְהוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַבְּרַכּוּת
וְהַקְּדוּשִׁים, כּוּז'וֹ. סוּד הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ יְהוָה שֶׁהוּא קְדוֹשׁ
בְּקְדוּשָׁה. וְהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
(הָאַחֲרוֹת) הוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ אֶת
הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ,
הַחֲבוּרָא שֶׁל אֵלּוֹ, כְּמוֹ חֲבוּר
שֶׁל זָכָר בְּנִקְבָה. וְהַקְּדוּשִׁים
הַעֲלִיּוֹנִים הִלְלוּ סוּד
הַקְּדוּשָׁה.

הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ

וְלֹא יִפְרֹד אָדָם מִמֶּנּוּ.
 וְכִשְׁשׁוּאֵל, רֵאשִׁית הַשְּׂאֵלוֹת
 לְהַכִּיר אֶת רְבוּנוֹ, לְהִרְאוֹת
 שְׂתִּישׁוּקָתוֹ אֵלָיו. מִכָּאן
 וְהִלָּאָה יִפְרֹד מְעַט מְעַט,
 וַיִּשְׂאֵל שְׂאֵלָתוֹ מִה שְּׂצָרִיךְ
 לְשֵׂאֵל.

וְכָל שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ אַחַר
 שְׂיִסְדָּר אֶת הַסְּדוֹר הַזֶּה
 שְׂאֵמְרָנוּ. כְּמוֹ כֵּן כָּל
 שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ בְּתַחֲנוּנִים
 וּבִקְשׁוֹת לִפְנֵי רְבוּנוֹ, וְלֹא
 יִצְדִּיק (יְרַחֵק) עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ.
 אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂיִוְדַע
 לְסִדֵּר סְדוֹר זֶה, לְלַכֵּת בְּדַרְךְ
 יִשְׂרָאֵל פְּרָאוּי.

כְּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נִאֲחֶזֶת בְּמִים,
 וּמִים בְּאֵשׁ. דְּרוֹם בְּצָפוֹן,
 וְצָפוֹן בְּדְרוֹם. מְזֻרְחַת בְּמַעְרָב,
 וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחַת. כִּי גַם
 מִתְקַשֵּׁר הַכֹּל כְּאַחַד, וְהִיחֹד
 נִשְׁלָם זֶה עִם זֶה.

וְכָל אוֹתָם שְׂיִוְדַעִים לְסִדֵּר
 תְּפִלָּתָם פְּרָאוּי, לְכַלֵּל אֶת
 הַהִיכָלוֹת אֵלּוֹ בְּאֵלּוֹ וּלְקַשֵּׁר
 זֶה בְּזֶה, הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֵׁר
 בְּהֵם וּמִקְרָבוֹ לְהַכְלִיל בְּהֵם.

שְׂאֵלָה הוּא שׁוּאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דְּמֵאֲרִיהַ, וְלֹא יִתְפָּרֵשׁ בַּר נָשׁ מִנִּיהַ. וְכֹד שְׂאֵיל,
 שִׁירוֹתָא דְשְׂאֵלְתִין לְמַנְדַע לְמֵאֲרִיהַ, לְאַחֲזֹאָה
 דְּתִיאֻבְתִּיהַ לְגַבִּיהַ. מִכָּאן וּלְהִלָּאָה, יִתְפָּרֵשׁ זַעִיר
 זַעִיר, וַיִּשְׂאֵל שְׂאֵלְתוֹי מַה דְּאִצְטְרִיךְ לְשְׂאֵלָא.

וְכָל שְׂאֵלְתוֹי יִהוּן, לְבַתָּר דִּי־סִדָּר סְדוֹרָא דָּא
 דְּקֵאמְרוּן. כְּגוֹוְנָא דָּא, כָּל שְׂאֵלְתוֹי יִהוּן
 בְּתַחֲנוּנִים וּבְעוֹתִין לְקַמֵּי מֵאֲרִיהַ, וְלֹא יִצְדִּיק
 (ס"א יְרַחֵק) גְּרַמִּיהַ מִנִּיהַ. וּפָאָה חוּלְקִיהַ, מָאן
 דִּידַע לְסִדָּרָא סְדוֹרָא דָּא, לְמַהֲךְ בְּאַרְחַ
 מִיִּשְׂרָאֵל, כְּדָקָא חֲזִי.

כְּגוֹוְנָא דְּאֵתְאַחֲדָא אִשָּׁא בְּמִיָּא, וּמִיָּא בְּאִשָּׁא.
 דְּרוֹם בְּצָפוֹן, וְצָפוֹן בְּדְרוֹם. מְזֻרְחַת
 בְּמַעְרָב, וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחַת. הָכִי נָמִי אֶתְקַשֵּׁר כָּלָא
 כְּחֻדָּא, וַיִּחֹדָא אֲשֵׁתִלִּים דָּא כְּדָא.

וְכָל אֵינּוֹן דִּידַעִין לְסִדָּרָא צְלוֹתְהוֹן כְּדָקָא יָאוֹת,
 לְאַתְכַּלְלָא תְּנִי הִיכְלִין אֵלִין בְּאֵלִין,
 וְלְאַתְקַשֵּׁרָא דָּא כְּדָא. הָאִי בַר נָשׁ אֶתְקַשֵּׁר בְּהוּ,
 וְקָרִיב לִיהַ לְאַתְכַּלְלָא בְּהוּ. שְׂאֵלְתָא שְׂאֵיל וַיְהִיב
 לִיהַ. וּפָאָה חוּלְקִיהַ בְּהָאִי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי.

שְׂאֵלָה הוּא שׁוּאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רסב ע"א-ב
תועלת הוידוי אחר התפלה

בְּתַר דְּסַיִם, קָאִים עַל רַגְלוֹי, (נ"א לְכַפְּרָא) לְאוֹדָאָה
עַל חוּבוֹי, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא פִטְרָא דְּפוּמָא
לְסִטְרָא אַחְרָא, לְאַסְטָאָה לִיָּה, וְאַתְכַּפֵּיָא קַמִּיָּה.
וַיְקוּם בְּקִיּוּמִיָּה לְאַתְבָּרְכָא מִבֵּי מַלְכָּא.

וּזְכָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּאַתְקַדֵּשׁ בְּהַאי גְּוֹנָא
בְּצִלוֹתָא בְּדַקְאֲמָרְוֹ, וְקִשְׁר קִשְׁרִין, וַיִּיחַד
יְחוּדִין, וַיִּתְכַּוֵּן בְּכֹלָא כְּדַקָּא יָאוּת, וְלֹא יִסְטִי
לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא. צִלוֹתִיָּה לָא אַהֲדַר בְּרִיקְנִיָּא.
קְדִשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא גְּזִיר וְאִיְהוּ מְבַטֵּל. עַל דָּא כְּתִיב
יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ. אִית לִיָּה (משלי כג)
חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי. (אסתר ב) בְּעֵרְב
הִיא בָּאָה הֵינֵנו.

כְּתִיב (משלי לא) וְתַקַּם בְּעוֹד לִילָה וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ
וְגו' מִהֵהוּא רַבּוּיָא דְּבִרְכָּאָן, וְקִדּוּשָׁה,
וְתוֹסַפֶּת קְדִשָׁה דְּקָא נְטִלָּא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית
ו) וְלַעֲרֵב יַחְלֵק שָׁלֵל, דְּפְלוּגַת חוּלְקָא לְכֹלָא,
וְאַפִּילוּ לְסִטְרָא אַחְרָא חוּלְקָא בְּלַחֲוֹדָהָא.

וְלַעֲרֵב יַחְלֵק שָׁלֵל, שְׂמַחֲלָקַת חֵלֶק לְכֹלָם, וְאַפְלוּ לְצַד הָאֲחֵר
חֵלֶק לְבָדוּ. (בראשית מט)

אַחַר שְׂסִיִּם, עוֹמֵד עַל רַגְלֵי
(לְכַפְּר) לְהוֹדוֹת עַל חֲטָאִיו, כְּדִי
שְׁלֹא יִהְיֶה פֶתַחֲוֹן פֶּה לְצַד
הָאֲחֵר לְהִסְטִין עָלָיו, וְנִכְנַע
לְפָנָיו. וַיַּעֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ
לְהִתְבָּרַךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי
שֶׁהִתְקַדֵּשׁ בְּכַגּוֹן זֶה בְּתַפְלָה
כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, וְקוֹשֶׁר
קִשְׁרִים, וּמִיחַד יְחוּדִים,
וּמִתְכַּוֵּן בְּכֹל כְּרָאוּי, וְלֹא
יִסְטֶה יְמִינָה וּשְׂמָאלָה.
תְּפִלָּתוֹ אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּזִיר -
וְהוּא מְבַטֵּל. עַל זֶה כְּתוּב,
(משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ
וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ. יֵשׁ לוֹ חֵלֶק
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
(אסתר ב) בְּעֵרְב הִיא בָּאָה,
הֵינֵנו

כְּתוּב, (משלי לא) וְתַקַּם בְּעוֹד
לִילָה וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְגו',
מֵאוֹתוֹ רַבּוּי שֶׁל בְּרָכוֹת
וְקִדּוּשָׁה וְתוֹסַפֶּת קְדִשָׁה
שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (בראשית מט)
חֵלֶק לְבָדוּ.

וְרָזָא דָּא, רָזָא לְבַנֵּי מְהִימְנוּתָא. חוּלְקָא דְסַטְרָא
 אַחְרָא מְסַאבָּא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין, וְכָל אֵינּוֹן
 חֲטָאִין, דִּיהֵוּא בַר נָשׁ דְּקִשְׁר קְשֵׁרִין דִּיחֻדָּא,
 דִּאֲתוּדָה עַלֵּיהּוּ, כְּלָהּוּ שְׁרִיין עַלֵּיהּ דְסַטְרָא
 אַחְרָא. וְאֵינּוֹן חוּלְקָא וְאַחֲסַנְתָּא דְסַטְרָא אַחְרָא
 מְסַאבָּא. (דף רס"ב ע"ב) וְאִי לָא אֹדִי עַלֵּיהּ, אֲשַׁתְּכַח
 מְקַטְרָגָא וְיָכִיל לֵיהּ.

וְאִי אֹדִי עַל כָּל חוּבִין, כְּהֵוּא צְלוּתָא, דְּקִשְׁר
 קְשֵׁרִין דִּיחֻדָּא, וְאַתְּבָרְכָאן עַלֵּי וְתַתֵּי.
 וּמְהֵוּא חוּלְקָא דְסַטְרָא אַחְרָא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין
 וְחֲטָאִין דִּיחֻדָּא עַלֵּיהּוּ, נְטִילָא לֹון לְחוּלְקֵיהּ. וְרָזָא
 דָּא שְׁעִיר. דְּכַתִּיב, (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל
 עֲוֹנוֹת וְגו', וְכַתִּיב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר וְגו', דָּא הוּא
 חוּלְקֵיהּ וְעַדְבִּיהּ וְאַחֲסַנְתִּיהּ.

וְאִי הֵוּא בַר נָשׁ תָּב לְסַרְחֵי דְחוּבִין, וְוִי לֵיהּ,
 דְּכְלָהּוּ נְטִיל לֹון מְהֵוּא סַטְרָא, בְּעַל כְּרַחֲוִיהּ
 דִּיהֵוּא סַטְרָא. וּמְגוֹ דְנְטִיל לֹון מְהֵי סַטְרָא בְּעַל
 כְּרַחֲוִיהּ דִּיהֵוּא סַטְרָא, כְּדִין אַבְאִישׁ לֵיהּ, וְאַתְּהִפְךָ
 עַלֵּיהּ מְקַטְרָגָא, וְקַטְרִיג לֵיהּ. וְכַד אֹדִי עַלֵּי, נְטִיל
 לֹון הֵוּא סַטְרָא אַחְרָא, וְאִיהּ עַדְבִּיהּ וְחוּלְקֵיהּ.

וְאִם מוּדָה עַל כָּל חֲטָאִין
 בְּאוּתָהּ תְּפִלָּה, שְׁקוּשְׁר
 קְשֵׁרִי הִיחֻד וְהִתְבָּרְכוּ
 עַלֵּיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוּתוֹ
 הַחֲלֵק שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר, כָּל
 אוֹתָם עֲבֵרוֹת וְחֲטָאִים
 שֶׁהוּדָה עַלֵּיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם
 לְחֲלֵקוֹ. וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר,
 שְׁכַתוּב (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה
 עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו',
 וְכַתוּב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר וְגו'.
 זֶהוּ חֲלֵקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנַחֲלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שָׁב לְסַרְחוֹן
 חֲטָאִין - אוֹי לוֹ! שְׁאֵת כָּלָם
 נוֹטֵל מֵאוּתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר
 בְּעַל כְּרַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַצֵּד.
 וּמִתּוֹךְ שֶׁנוֹטֵל אוֹתָם מֵהַצֵּד
 הַזֶּה בְּעַל כְּרַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
 וְכִשְׁמוּדָה עַלֵּיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם

הַצֵּד, אִזּוּ הוּא מֵרַע לוֹ, וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמְקַטְרָג וּמְקַטְרָג לוֹ. וְהוּא חֲלֵקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהָסוּד הַזֶּה, כָּךְ גַּם הַקָּרְבָן - שְׁצַרְיָהּ לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקָּרְבָן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וַחֲטָאָיו, לְתֵת חֶלֶק לְמִי שְׁצַרְיָהּ.

וְרָזָא דָא, הָכִי נָמִי קָרְבָנָא, דְּבַעֵי לְאוּדָאָה עַל הַהוּא קָרְבָנָא, כָּל חוֹבוֹי וַחֲטָאָיו, לְמִיָּהֵב חוֹלְקָא לְמָאן דְּאַצְטְרִיָּהּ.

ספר אור הזהר (עמוד 193)

ובתקון מ"ב שם בכפא מלך, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים, יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רחמנא ליצלו, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בלגלוג, ובהו יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרוחני, כנודע מזהר הקדוש פרשת פנחס דף ר"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

על בן יתחזק כל אדם מאד ללמוד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרים חדוה ופורקנא בהון לעילא ותתא, אמן בן יהי רצון.

(צוואת הר"ד מאיר בן רבי אהרן שורץ וכתו יגן עלינו מפידיהיין)

יו בדורנו מי שאינו עוסק בזהר ותקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה פרשת עקב ז' י"ט)

ענין שבירת הכלים הוא השרש לכל סדרי הבריאה של שיית אלפי שנים, ובה נשרש כל ענין עבודת האדם. מטרת העיון בנושא שבירת הכלים ומטרת למוד חכמת האמת בכלל, הם על מנת להכניס במודעות האדם את גדל חמרת הקלוקלים שעושה על ידי עוונותיו, ולעמתו גדל התקון הנעשה על ידי למוד התורה וקיום המצוות. תכלית בריאת כל העולמות היה עבור עם ישראל. כל כחות הבריאה כלולים באדם התחתון, ולכן כל מחשבה דבור ומעשה שנעשים על ידי נפש מישראל, משפיעים על כללות הבריאה להוריד אליה שפע ברכה, או להפך חס ושלוש. שרש הבחירה באדם הוא בזה שיש בו שני כחות הפכיים, כח הקדשה וכח הסטרא אחרא שהם מתנגדים זה לזה, שהם היצר הטוב והיצר הרע. האדם נמצא בין ב' כחות אלו, ובו היכלת להכריע איזה צד יגבר. כל סדרי הבריאה כלה וכל העולמות, תלויים בבחירה זו של כל נפש מישראל, ולכן מספר נשמות ישראל הוא בכונה מיחדת, שלכל נפש יש תקונים פרטיים בכל העולמות, לפי שרש נשמתה.

(פתחי שערים נתיב שבירת הכלים - פתח א - שבירת הכלים - שרש לסטרא אחרא)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רטב ע"ב
הדרך לתפלה בשלימות

קִרְבָּנָא כֹּלָא לְסִטְרָא דָּא חוּלְקָא דְקוּדְשָׁא,
וְרַעוּתָא דְקוּדְשָׁא. וְלְסִטְרָא דָּא, הֵהוּא
חוּלְקָא דְאֵינוֹן חוּבִין, וְחִטָּאִין דְּאֵתִיִּיהִבוּ בְּהוֹדָאָה
עַל הֵהוּא בְּשָׂרָא דְקִרְבָּנָא. כְּמָה דְכָתִיב, (משלי כה) אִם
רָעַב שׁוֹנֵאֲךָ הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם וְגו'. כִּי גַחְלִים אֶתָּה
חוּתָהּ וְגו', וְסִימְנִיךָ (אסתר ה) יָבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל
הַמִּשְׁתָּה. וּפָאָה אִיהוּ מָאן דִּידַע אֲרַחֲיָה לְמַהֲךָ
בְּאַרְחָ קְשׁוּט.

וְכֹל מָאן דְּלֹא יָדַע לְסִדְרָא שְׂבַחָא דְמֵאֲרִיָּה,
טַב לִיָּה דְלֹא אֲבָרִי. בְּגִין דְּאֶצְטְרִיךְ צְלוּתָא
דְּאִיהוּ שְׁלָמָא לְעֵילָא. (בגין דאצטריך צלוּתָא) מְגוּ
מַחְשָׁבָה, וְרַעוּתָא דְלִבָּא, וְקִלְא, וּמְלָה דְשִׁפּוּון.
לְמַעַבְד שְׁלִימוּ וְקִשׁוּרָא וְיַחְוּדָא לְעֵילָא, כְּגוּוֹנָא
דְּאִיהוּ לְעֵילָא. כְּגוּוֹנָא דְנִפְקָא שְׁלִימוּ מֵעֵילָא
לְתַתָּא, הָכִי אֶצְטְרִיךְ מִתַּתָּא לְעֵילָא, לְקִשְׁרָא
קִשְׁרָא כְּדָקָא יְאוּת.

רְזָא לְחִבְרִיָּא דִּיהִכּוֹן בְּאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל, מַחְשָׁבָה.
וְרַעוּתָא. וְקִלְא. וּמְלָה. אֵלִין אַרְבַּע מְקִשְׁרִין
וְדַבּוּר. אֵלוּ הָאֲרַבְעָה קוּשְׁרִים קִשְׁרִים. אַחַר קִשְׁרִים הַקִּשְׁרִים

כָּל הַקְּרָבָן לְזֶה הַצַּד חֶלֶק
הַקְּדוֹשָׁה וְרִצּוֹן הַקְּדוֹשָׁה. וְלִצַּד
הַזֶּה אוֹתוֹ חֶלֶק שֶׁל אוֹתָם
עוֹנוֹת וְחִטָּאִים שֶׁנִּתְּנוּ
בְּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ בְּשָׂר
הַקְּרָבָן, כְּכָתוּב (משלי כה) אִם
רָעַב שׁוֹנֵאֲךָ הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם
וְגו', כִּי גַחְלִים אֶתָּה חוּתָהּ
וְגו'. וְסִימְנִיךָ - (אסתר ה) יָבֵא
הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל הַמִּשְׁתָּה.
אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁיּוֹדַע דְּרָכּוֹ
לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

וְכֹל מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע לְסִדְרָא
אֶת שְׂבַח רְבוּנוֹ, טוֹב לוֹ
שֶׁלֹּא נִבְרָא, מִשׁוּם שֶׁצְרִיךְ
תְּפִלָּה שֶׁהִיא שְׁלָמָה לְמַעְלָה,
(מִשׁוּם שֶׁצְרִיךְ תְּפִלָּה) מִתּוֹךְ
מַחְשָׁבָה וְרִצּוֹן הַלֵּב וְקוּל
וְדַבְרֵי הַשְּׁפָתִים, לַעֲשׂוֹת
שְׁלֵמוֹת וְקִשְׁרֵי וְיַחְוּד לְמַעְלָה,
כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה. כְּמוֹ
שֶׁיּוֹצֵאת שְׁלֵמוֹת מִמַּעְלָה
לְמַטָּה, כִּי דֶרֶךְ מִמַּטָּה
לְמַעְלָה לְקִשְׁרֵי קִשְׁרֵי כְּרֵאֵי.

הַסּוּד לְחִבְרִים שֶׁיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל - מַחְשָׁבָה וְרִצּוֹן וְקוּל
שֶׁל כָּלם כְּאֶחָד, נַעֲשׂוּ כָלם

קִשְׂרִין. לְבַתֵּר קִשְׂרוֹ קִשְׂרִין כְּלֵהוּ כַּחֲדָא,
 אֶתְעַבְדוּ כְּלֵהוּ רְתִיכָא חֲדָא, לְאַשְׂרָאָה עַלְיֵיהוּ
 שְׂכִינְתָא, וְאֶתְעַבְדוּ כְּלֵהוּ לְבַתֵּר אַרְבַּעַה סְמְכִין
 לְאַתְעַפְרָא בְּהוּ, וְשְׂכִינְתָא אֶסְתְּמוּד עַלְיֵיהוּ, בְּכָל
 אֵינוֹן קִשְׂרִין עַלְאִין.

מַחְשְׁבָה אַפִּיק רְעוּתָא, (רְעוּתָא אַפִּיק כְּלָא) רְעוּתָא
 דְנַפִּיק מִגּוֹ מַחְשְׁבָה, אַפִּיק קְלָא
 דְאַשְׁתַּמַּע, וְהֵהוּא קְלָא דְאַשְׁתַּמַּע, סְלִיק לְקִשְׂרָא
 קִשְׂרִין מִתְתָא לְעֵילָא, הֵיכְלִין תְּתַאֲיִן בְּעַלְאִין.
 קְלָא דְאִיהוּ קִשִּׁיר קִשְׂרִין וּמִשִּׁיד בְּרַכָּאן מֵעֵילָא
 לְתַתָּא בְּלַחֲשׁוֹ, סְמִיד אֵלִין אַרְבַּעַה סְמְכִין:
 מַחְשְׁבָה. וְרְעוּתָא. קְלָא. וּמְלָה. סְמִיכוּ בְּסִיּוּמָא
 דְקִשְׂוִרָא, אַתֵּר דְכְּלָא אֶתְקַשֵּׁר בֵּיהּ כַּחֲדָא,
 וְאֶתְעַבְדוּ כְּלֵהוּ חֲדָא.

זַכָּאָה אִיהוּ בַר נָשׁ דְקִשֵּׁר קִשְׂרִין דְמֵאֲרִיָה, וְסְמִיד
 סְמִיכִין כְּדָקָא יְאוּת, וְאַתְכּוּוֹן בְּכָל הַגֵּי מְלִין
 דְקֵאמְרִין. זַכָּאָה אִיהוּ בְּהַאי עַלְמָא, וְכַעַלְמָא דְאַתֵּי.

מְרַכְבָּה אַחַת לְהַשְׂרוֹת
 עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה, וְנַעֲשׂוּ כָלֵם
 לְאַחַר אַרְבַּעַה תּוֹמְכִים
 לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהַשְׂכִּינָה
 נִסְמַכְתָּ עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם
 הַקִּשְׂרִים הַעֲלִיּוֹנִים.

מַחְשְׁבָה מוֹצִיָּאָה רְצוֹן, (רְצוֹן
 מוֹצִיָּא הַכֹּל) רְצוֹן שְׁיּוֹצֵא מִתּוֹד
 מַחְשְׁבָה, מוֹצִיָּאָה קוּל
 שְׁנַשְׁמַע, וְאוֹתוֹ קוּל שְׁנַשְׁמַע
 עוֹלָה לְקִשֵּׁר קִשְׂרִים מִמְטָה
 לְמַעְלָה, הֵיכְלוֹת תַּחְתּוֹנִים
 בְּעַלְיּוֹנִים. הַקוּל שְׁהוּא
 קוֹשֵׁר קִשְׂרִים וּמוֹשֵׁף בְּרַכּוֹת
 מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּלַחֲשׁוֹ, תּוֹמְדֵי
 אֶת אַרְבַּעַת הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ:
 מַחְשְׁבָה וְרְצוֹן, קוּל וְדְבוּר.
 סְמִיד בְּסִיּוּם הַקִּשֵּׁר, הַמְקוּם
 שֶׁהַכֹּל נִקְשֵׁר בּוֹ כְּאַחַד,
 וְכָלֵם נַעֲשִׂים אַחַד.

אַשְׂרֵי הָאִישׁ שֶׁקוֹשֵׁר קִשְׂרֵי
 רְבוּנוֹ, וְסוֹמֵךְ סְמִיכוֹת
 כְּרֵאוּי, וּמִתְכּוּוֹן בְּכָל הַדְּבָרִים
 הַלְלוּ שְׁאַמְרָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סְפָר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 194)
יח) תְּכֵלִית לְמוֹד חֻכְמַת הָאֲמַת
 בְּפִתַח זֶה נִלְמַד מֵהַ תְּכֵלִית לְמוֹד חֻכְמַת הָאֲמַת, וְאִמְרַ שְׁחֻכְמָה זֶה בָּאָה לְעוֹר לָנוּ לְהַבִּין דְרָךְ
 הַשְּׁנַחֲתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאִידֵי הוּא מְנַהִיג אֶת נַבְרָאִיו בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית עַל פִּי סֵדֵר שְׁקִבֵעַ בְּמַחְשְׁבַת הַבְּרִיאָה
 הַמְשִׁתְּקַפֶּת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְמִצְוֹתֶיהָ, וְלִדְעַת אִידֵי עַל יְדֵי עֲבוּדָתָנוּ נִשְׁלַם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְתַקֵּן עוֹלָם
 בְּמַלְכוּת שְׁד"י. כְּמוֹ כֵּן מִסְבִּיר שְׁתְּכֵלִית הַבְּרִיאָה הַיָּא, שְׁהָאֲדָם יִדְבֵק לְקוּנוֹ, וְיִשִּׁיג רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִקְיָם
 מֵהַ שְׁהַשִּׁיג מְרָצוֹנוֹ הָאֲמַתִּי.
 (סְפָר פִּתְחֵי שְׁעָרִים נְתִיב הַצְּמִצִּים - פִּתַח א)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פט ע"ב
טעם לאיסור הבערת אש בשבת

תו אָמַר ר' שְׁמֵעוֹן, כְּתִיב, (שמות לה) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ
בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָאִי טַעְמָא.
בְּגִין דְּלֹא אֶתְחַזִּי דִּינָא בְּהַאי יוֹמָא. וְאִי תִימָא הָא
לְגַבוּהַ סִּלְקָא. בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם קֹאמֵר, וְלֹא
לְגַבוּהַ. וְהָהוּא דְסִלְקָא לְגַבוּהַ, לְאַכְפִּיָּא לְדִינָא
אַחֲרָא סִּלְקָא. דְתַנִּינֵן, אִית אִשָּׁא אַכְלָא אִשָּׁא.
וְאִשָּׁא דְמַדְבַּחָא, אַכְלָא אִשָּׁא אַחֲרָא.

וּבְגִינֵי כֵּךְ, אֶתְגַּלְיָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּהַאי יוֹמָא,
מִכָּל שְׂאָר יוֹמִין. וּבְזִמְנָא דְאֶתְגַּלְיָא עֲתִיקָא,
לֹא אֶתְחַזִּי דִּינָא כָּלֵל. וְכָל עֲלָאִין וְתַתָּאִין
מִשְׁתַּכְּחִין בְּחֻדְוֹתָא שְׁלִימָתָא, וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא.

תָּאנָא, כְּתִיב (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. שֵׁשֶׁת יָמִים וּדְאִי,
וְלֹא בְּשֵׁשֶׁת. וְהֵי יוֹמִין קְדִישִׁין עֲלָאִין, אֶקְרוּן יוֹמֵי
דְשָׁמָא קְדִישָׁא אֶתְכַלִּיל בְּהוּ, וְאִינוּן אֶתְכַלִּילֵן בֵּיהּ.
זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, עָלְיֵיהוּ כְּתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּיי' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם. (ד' צ' ע"א)

שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, עָלֵיהֶם כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלֹכֶם הַיּוֹם.

עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, כְּתוּב
לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל
מִשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָה
הַטַּעַם? כִּדִּי שְׁלֹא יֵרָאֶה דִּין
בְּיוֹם הַזֶּה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי
לְגַבוּהַ עוֹלָה? בְּכָל
מִשְׁבוֹתֵיכֶם אָמַר, וְלֹא לְגַבוּהַ.
וְאוֹתוֹ שְׁעוֹלָה לְגַבוּהַ, עוֹלָה
לְכַפּוֹת דִּין אַחֵר. שְׁשֻׁנִינוּ, יֵשׁ
אֵשׁ אוֹכֵל אֵשׁ, וְאֵשׁ הַמְזַבַּח
אוֹכֵל אֵשׁ אַחֵר.

וּמִשׁוּם כֵּךְ מִתְגַּלְיָא הָעֲתִיקָא
הַקְּדוּשׁ בְּיוֹם הַזֶּה מִכָּל שְׂאָר
הַיָּמִים. וּבְזִמְן שְׁמִתְגַּלְיָא
הָעֲתִיקָא, לֹא נֵרָאֶה דִּין כָּלֵל,
וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
נִמְצָאִים בְּשִׁמְחָה שְׁלֵמָה,
וְהַדִּין לֹא שׁוֹלֵט.

שְׁשֻׁנִינוּ, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
שֵׁשֶׁת יָמִים וּדְאִי, וְלֹא
בְּשֵׁשֶׁת. וְהַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים
הָעֲלִיּוֹנִים הִלְלוּ נִקְרָאִים יָמִים
שְׁהֵשֶׁם הַקְּדוּשׁ נִכְלָל בְּהֶם,
וְהֵם נִכְלָלִים בוֹ. אֲשֶׁרֵי חֲלָקִים

שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, עָלֵיהֶם כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָה שְׁעָה נִגְלָה הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֵתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסְּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, **בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתוּב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהִי שְׁעָתָא אֲתַגְלִיָּא עֵתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עַלְמִין בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֵתִיקָא עַבְדִּינּוּ, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינּוֹן סְעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הוּא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגֵינֵי כֵּן אָמַר, **בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינּוֹן מֵהִיכַלָּא דְּמַלְכָּא, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא, וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וּנְפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָא לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת

שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתְכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וּנְפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָא לֹא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹ, וְכָל בְּנֵין
יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְיִן בְּעַלְמָא.
בְּהַדִּין יוֹמָא אורֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא.
אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
שְׂמִיחָתוֹ? אֵלֹו שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
שְׁאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם
הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא

ספר אור הזהר (עמוד 194)

ונודע ממארי קבלה אשר למוד התורה כזו הוא מזון הקלפות. וכל דבור ודבור שמוציא מפיו, תכף חוטפין אותו כל מיני פתות הרעות והסטרא אחרא, ונבראין מזה מיני מזיקין בעולם. ועל כן אמר: ראה היטב בזה כי הנה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. שאנכי שהוא התורה הנאמר או אפלו בפשוטו, שמה שאנכי נותן לפניכם היום, כלומר התורה שהוא מלמד, יש בו ברכה וקללה. והזהר היטב ליצאת מן גדר ופושעים יבשלו בם, חס ושלו בם, ולהכנס בגדר צדיקים ילכו בם. ולזה אמר להלן וסרתם מן הדרך, כלומר מן הדרך עצמו תסורו. שעל ידי דרך התורה תלכו ארחות עקלקלות בשלא תשימו לב עליה לעשותה בראוי. ואכן, שמה שאמר אנכי ולא אני הוא לרמוז על מלת אנכי הנאמר בנתינת התורה. (ומה שלא נאמר שם אני הוא בדרשות חכמינו זכרונם לברכה (שבת ק"ה). אמירה נעימה בתיבה יהיבא. או אנא נפשי בתבית יהבית וכו'). והשם יתברך ישים חלקנו מלומדי תורתו לשמה ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל בלנו יודעי ולומדי תורתך לשמה. וענן בחבורנו זה בכמה מקומות. ובחבורנו סדורו של שבת (בחלק הראשון שרש השבועי ענף א') בארנו קצת ענן למוד התורה לשמה.

(באר מים חיים פרשת ראה - פרק יא)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב